

سوره‌اتی

- پله و پایه و پیگه‌کمی .
- حوکمی خویندنه‌وکی له ناو نوپژدا .
- ته‌فسیری نایه‌ته‌گانی .
- ئه‌و سوودانه‌ی که لئی دهرده‌هینرین .

نووسینی

زانا و پېشەوا / صالح بن فوزان الفوزان (حفظه الله)

ئەندامی دەستەی گۆره‌ زاناهاڤ و ئەندامی لێژنەی هەمیشەیی فەتوا

وەرگێڕانی

مامۆستا محمد عبد الرحمن لطیف که‌لای

منشأً اقرا الشافعی

سوره تی فاتحه

- ۱ - پله و پایه و پنگه ی .
- ۲ - جوکمی خویندنه و می له نویژدا .
- ۳ - ناوه کانی سوره تی فاتحه .
- ۴ - ژماره ی نایه ته کانی .
- ۵ - لیکدانه و می په ناگرتن و (بسم الله) کردن .
- ۶ - ته فسیری نایه ته کانی فاتحه .
- ۷ - نه و می که هاتوو له باره ی هه زلیه وه .
- ۸ - نه و سوودانه ی که لینی دهرده هیترین .

نووسینی زانا و پیشه و

صالح بن فوزان الفوزان حفظه الله

نه دنامه دهستی گه و ره زانایان و نه دنامه لیجنه ی هه میشه یی نه و

وهرگیرانی

ماموستا محمد عبد الرحمن لطیف که لاری

پیدا چونه و می زانا و بانگخواز

ماموستا عبد الطیف احمد

فهرسة مكتبة الملك فهد الوطنية أثناء النشر

عنوان الكتاب : **(تفسيرى سورەتى فاتىحه / تفسير سورة الفاتحة)** .

المؤلف : الإمام العلامة الشيخ صالح الفوزان حفظه الله .

المترجم : أبو فردوس محمد بن عبد الرحمن بن لطيف الكردي العراقي .

ردمك :

رقم الإيداع :

٢ — الفقه

١ — التفسير

ناوس ناميلكه : **تفسيرى سورەتى فاتىحه** .

ناوس نووسەر : الإمام العلامة الشيخ صالح الفوزان حفظه الله .

ناوس وەرککيتر : محمد عبد الرحمن لطيف .

زنجيره : زنجيرهى (٧٦) له (زنجيرهى پهرومرده و بانگهواز) .

ژماره سهاردن : ژماره (٥٠٣) ى ومزارهتى رۇشنبيرى حوكومهتى ههريمى

كوردستانى پيڤراوه .

نۆرس چاپ : پيڤنجههه .

سالى چاپ : ١٤٣٦ ك - ٢٠١٥ .

* پیشه کی وه رگیر :

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ، وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ ، وَصَلَّى اللَّهُ وَسَلَّم عَلَى عَبْدِهِ
وَرَسُولِهِ نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَأَصْحَابِهِ أَجْمَعِينَ .
أَمَّا بَعْدُ :

ئه مه تهفسیریکی کورت و پوخت و تیروته سه لی گه وه ترین سوره تی
قورئانی پیروژه که بریتی به له : (سورة الفاتحة) که له لایه ن زانی
گه وه و پیشه وا (الشیخ صالح الفوزان) وه ناماده کراوه .

به شیک له گرنگی ئه م سوره ته نه وه به که خوی پایه دار
خویندنه وه بی واجب و پیویست کردوه له نیو هه موو رکعاتیکی نویژدا .
ئه مه ش وا ده خوازیت که پیویسته مروفی موسلمان ناشنا بییت به
تهفسیر و واتاکه ی به شیوازیک پوخت و ریکوپیک بۆ نه وه ی بزانییت له
ناو نویژه کهیدا چی ده خوینییت .

بۆ به پیویستم زانی وه ریبگیترمه سه ر زمانی کوردی ، داواکارم له
خوای گه وه که وا سوودی پی بگه یه نییت به موسلمانان ، وه لی می
قه بول بکات ، به پاستی خوا به خشنده و میهره بانه .

باوکی فردوس محمد عبدالرحمن لطیف

مه ککه ی پیروژ / نزیک مالی خوا

سوره تی فاتحه

١- پله وپایه و پیڼگی سوره تی فاتحه :

نهم سوره ته پله وپایه یه کی گه وره ی هه یه له نیو قورئاندا ، چونکه گه وره ترین سوره ته تییدا ، هه روه کو چوڼ گه وره ترین ثایه تی قورئان بریتیه له (آیة الكرسي) ، وه له بهر گرنگی نهم سوره ته له سه ره تای قورئاندا نووسراوه ، وه هه ر له بهر نهمه ش ناوئراوه به (فاتحة الكتاب / ده روازه ی کتبی خوا) ، وه نهمه ش به لگه یه له سه ر گرنگی و پله وپایه ی نهم سوره ته ، چونکه پیشنه خراوه و نه کراوه به یه که مین سوره ت له قورئاندا نیللا له بهر گرنگیه کی نه بیټ .

٢- حوکمی خویندنه وهی له نویژدا :

هه روه ها به شیک له گرنگی نهم سوره ته نه وه یه که خوای پاک و بیگه رد و پایه دار خویندنه وهی واجب و پئویست کردوه له نیو هه موو رکعاتیکی نویژدا .

وه زۆربه ی زانا یان بۆ نه وه پویشتون که خویندنه وهی سوره تی فاتحه له نویژدا واجبه ، وه هه رکه سیک نه یخوینیت له نویژه که یدا نه وا نویژه که ی راست و دروست نییه له بهر فه رمایشتی پیغه مبه ر (ﷻ) : «لَا صَلَاةَ لِمَنْ لَمْ يقرأ بِفَاتِحَةِ الْكِتَابِ»^(١) واته : نویژی نه و که سه دروست نییه که سوره تی فاتحه ی تییدا نه خوینیت .

^(١) متفق علیه من حديث عبادة بن الصامت : البخاري : كتاب الأذان ، باب (٩٥) ، رقم : (٧٥٦) ، ٢]

[٣٠٦ ، ومسلم : كتاب الصلاة رقم : (٣٩٤) .

ئه‌مه‌ش بۆ که‌سیکه که بتوانیت بیخوینیت ، به‌لام که‌سی ده‌سته‌وه‌ستان که ناتوانیت بیخوینیت له‌به‌ر ده‌سته‌وه‌ستانبوونی له له‌به‌رکردنی ئه‌وا ئه‌م که‌سه ئه‌وه ده‌خوینیت که بۆی ئاسانه له ئایه‌ته‌کانی تری قورئان جگه له سوره‌تی فاتحیه ، وه ئه‌گه‌ر هاتوو هیچ شتیکی له قورئان نه‌زانی ئه‌وا ئه‌م زیکره ده‌خوینیت : (سُبْحَانَ اللَّهِ ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ ، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ) له‌به‌ر فه‌رمایشتی پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) : ((إِذَا قُمْتَ إِلَى الصَّلَاةِ فَكَبِّرْ ، فَإِنْ كَانَ مَعَكَ قُرْآنٌ فَأَقْرَأْ وَإِلَّا فَاَحْمَدِ اللَّهَ وَكَبِّرْهُ وَهَلِّلْهُ ثُمَّ ارْكَعْ...))^(١).

واته : ئه‌گه‌ر هه‌ستایت بۆ نویژ ئه‌وا بلی : (اللَّهُ أَكْبَرُ) ، وه ئه‌گه‌ر شتیکت له قورئان له‌به‌ر بوو ئه‌وا بیخوینه ئه‌گینا سوپاسی خوا بکه و به‌گه‌رده‌ی ده‌ربه‌ر و یه‌کخواه‌رستی پاگه‌یه‌نه و ئه‌نجا کړنوش به‌ره . وه زۆربه‌ی زانا‌یان بۆ ئه‌وه پو‌یشتوون که خو‌یندنه‌وه‌ی سوره‌تی فاتحیه واجب‌ه له‌سه‌ر پێش‌نویژ و ئه‌و که‌سه‌ی که به‌ته‌نها نویژ ده‌کات (الإمام والمنفرد) ، وه سه‌باره‌ت به‌ خو‌یندنه‌وه‌ی له‌ ئاست ئه‌و که‌سه‌ی که له‌ پشت پێش‌نویژه‌وه‌یه (المأموم) ئه‌وا جیاوازن به‌سه‌ر سێ وته و بۆچووندا :

وته‌ی یه‌که‌م : خو‌یندنی سوره‌تی فاتحیه واجب‌ه له‌سه‌ر هه‌موو نویژگه‌ریک : پێش‌نویژ بێت (الإمام) یان له‌ پشت پێش‌نویژه‌وه‌ بێت

^(١) أخرجه من حديث رفاعه بن رافع : أبو داود : كتاب الصلاة ، باب (١٤٨) ، رقم (٨٦١) ، [١ / ٣٧٧] ، والترمذي : كتاب الصلاة ، باب (١١٠) ، رقم (٣٠٢) ، [٢ / ١٠٠] .

(المأموم) يان به تاك نويژ بكات (المنفرد) له بهر فهرمايشتي پيغهمبر (ﷺ) : ((لَا صَلَاةَ لِمَنْ لَمْ يَقْرَأْ بِفَاتِحَةِ الْكِتَابِ)).

واته : نويژي نهو كه سه دروست نييه كه سوره تي فاتحيه تي تيدا نه خوينتي .

وه نه مهش گشتگيره بۆ هه موو نويژگه ريك ، هه روه ها پيغهمبر (ﷺ) فهرموويه تي : ((لَعَلَّكُمْ تَقْرَءُونَ خَلْفَ إِمَامِكُمْ؟ قُلْنَا : نَعَمْ هَذَا يَا رَسُولَ اللَّهِ ، قَالَ : لَا تَفْعَلُوا إِلَّا بِفَاتِحَةِ الْكِتَابِ ، فَإِنَّهُ لَا صَلَاةَ لِمَنْ لَمْ يَقْرَأْ بِهَا))^(٣).

واته : وادياره له پشت پيشنويژ (نيمام) هكه تانه وه قورئان ده خوين ؟ وتمان : به لي به خيرايي نه ي پيغهمبري خوا ، فهرمووي : كاري وا مه كه ن جگه له سوره تي فاتحيه نه بيت چونكه نويژي نهو كه سه دروست نييه كه سوره تي فاتحيه تي تيدا نه خوينتي .

وه نه مهش مه زهه بي نيمامي شافعي و كۆمه ليك له فهرمووده ناسانه وهك نيمامي بوخاري و جگه له نه ويش ، بۆچوونيان وايه كه : خويندني سوره تي فاتحيه واجبه له سه ر : پيشنويژ (الإمام) و نهو كه سه ش كه له پشت پيشنويژه وهيه (المأموم) و نهو كه سه ش كه به ته نها نويژ دهكات (المنفرد) .

^(٣) أخرجه نحوه من حديث عبادة بن الصامت : أبو داود : كتاب الصلاة ، باب (١٣٦) ، رقم (٨٢٤) ،

[١ / ٣٦٢] ، والنسائي : كتاب الافتتاح ، باب (٢٩) ، رقم (٩١٩) ، [١ / ٤٧٩] .

وتهی دووهم : خویندنی سورهتی فاتحه واجب نییه لهسه ره نهو کهسهی که له پشت پیشنوژدهویه (المأموم) چونکه خویندنی پیشنوژ (الإمام) له بری نهویشه و لهسه ری دهیخات له بهر فرهمایشتی پیغه مبه ر (ﷺ) : ((مَنْ كَانَ لَهُ إِمَامٌ فَقَرَأَهُ الْإِمَامُ لَهُ قِرَاءَةً))^(۴).

واته : هه رکه سیك پیشنوژی (نیمامی) هه بو نهو خویندنی پیشنوژ (نیمام) خویندنی شه بۆ نهو .

به لام نه م فره مووده یه قسه هه یه له سه ره سه نه ده که ی .

وه نه م فرهمایشته ی خوای گه ورده شیان کردووه به به لگه : ﴿وَإِذَا قُرِئَ الْقُرْآنُ فَاسْتَمِعُوا لَهُ، وَأَنْصِتُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ﴾ [الأعراف] .

واته : وه نه گه ر قورئان خوینرا نهو گوی ی بۆ بگرن و بیده نگ بن به لکو خوا ره حمتان پی بکات .

له رووی به لگه هینانه وه وتویانه : خوای گه ورده فرهمانی کردووه به گوینگرتن و بیده نگبوون بۆ خویندنه وه ی قورئان ، وه نه م نایه ته سه باره ت به گوینگرتن له نوژدا دابه زیوه ، واته : نه گه ر پیشنوژ (نیمام) قورئانی خویند نهو پیویسته له سه ره نهو کهسه ی که له پشت پیشنوژدهویه (المأموم) بیده نگ بیت و گوی بگرتیت ، که واته نه م نایه ته به لگه یه له سه ره نهو ی که قورئان خویندن پیویست نییه له سه ره

^(۴) أخرجه من حديث جابر : أحمد برقم (۱۴۶۹۸) ، [۵ / ۱۲۵] ، وابن ماجه : كتاب إقامة الصلاة ، باب (۱۳) ، رقم (۸۵۰) ، [۱ / ۴۶۳] ، واللفظ المذكور للبيهقي في سننه : كتاب الصلاة ، باب (۲۶۵) ، رقم (۲۸۹۸) ، [۲ / ۲۲۸] .

ئەو کەسەى کە لە پشت پێشنوێژەوێه (المأموم) چونکە پێشنوێژ (الإمام) قورئان دەخوینێت لە برى خۆى و ئەوانەش کە لە پشتیەوێه ، وە ئەم وتەىش مەزەبى ئەبوحەنەفە و ئەحمەدە .

وتەى سەئىيەم : کە وتەى ئىمامى مالکە وەئەبزارەدى (شيخ الإسلام ابن تيمية) و کۆمەلەىک لە زانایانە ، دەلێن : خویندنى سورەتى فاتحە واجبە لەسەر ئەو کەسەى کە لە پشت پێشنوێژەوێه (المأموم) لە نوێژە بێدەنگەکاندا (الصلاة السرية) کە پێشنوێژ (الإمام) دەنگى تێدا بەرز ناکاتەوێه وەکو نوێژى نێوەرۆ و عەسر ، بەلام لەو نوێژانەدا کە دەنگیان تێدا بەرز دەکێتەوێه (الصلاة الجهرية) ئەوا خویندنى پێشنوێژ (الإمام) بەسە و ئەو کەسەش کە لە پشت پێشنوێژەوێه (المأموم) پێویستە لەسەرى بێدەنگ بێت و گوێگرت .

دەلێن : بەم لێکدانەوێه بەلگەکان کۆدەبنەوێه : چونکە ئەو بەلگەنەى کە خویندنى سورەتى فاتحە پێویست دەکەن ئەوا بەسەر نوێژە بێدەنگەکاندا (الصلاة السرية) ساغده کێتەوێه و بەلگەکانى ترو ئایەتە پێرۆزەکەش بەسەر ئەو نوێژانەدا کە دەنگیان تێدا بەرز دەکێتەوێه (الصلاة الجهرية) ساغده کێتەوێه ، وە ئەم وتەىش دادوهرترینى وتەکانە إن شاء الله .

٣. ناوهکائی سورهتی فاتحه :

ئەم سورهته چه ندين ناوی ههیه ، هەر ناویکیشی به لگهیه له سهەر واتایهک ، وه هەر شتیکی ناوی زۆر بێت نهوه به لگهیه له سهەر فەزڵ و چاکیتی نهو شته .

- ئەم سورهته ناودهبریت به : (فاتحة الكتاب / دهروازهی کتییی

خوا) ، چونکه نووسینهوهی موصحفهکائی پێ دهستپێ دهکریت .

- وه ناودهبریت به : (أُمُّ الْقُرْآن / بڼه‌مای قورئان) ، چونکه قورئان

له سهەر نهو واتایانه دهخولیتهوه که ئەم سورهته دهیگریته خو ، هه‌موو نهو واتایانه‌ش که قورئان گرتویهته خۆی و له ئایه‌ته‌کانیدا به وردی باسی له باره‌یانه‌وه کردوه نه‌وا به شیوه‌یه‌کی گشتی له‌م سوره‌ته‌دا کۆبوونه‌ته‌وه .

- وه ناودهبریت به : (الرُقِيَّة / خویندراوچاره) ، چونکه به

مه‌به‌ستی چاره‌سه‌رپێکردن به سه‌ر نه‌خۆشدا ده‌خویندریت ، به‌لگه‌ش له سه‌ر ئەمه نه‌وه‌یه که له فەرمووده‌ی سه‌حی‌دا هاتوه که‌وا :

چه‌ند که‌سیک له سه‌حابه‌کائی پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) خۆیان لای ناوچه‌یه‌ک

له ناوچه‌ عه‌ره‌ب نیشینه‌کان میواندار کرد و نه‌وانیش میوانداریان نه‌کردن ، له‌و کاته‌دا پیاوه‌ گه‌وره‌ و سه‌رگه‌وره‌ که‌یان پێوه‌یدرا - مار

یان دووپشک پێوه‌یدا - و هه‌یچ چاره‌سه‌ریکیان بۆی نه‌دۆزیه‌وه ،

نه‌وه‌بوو هاتن بۆ لای نه‌و چه‌ند سه‌حابی‌یه‌ و داوای دوعاچاره‌یان

لی‌کردن ، نه‌وانیش فەرموویان : ئێوه میوانداری ئێمه‌تان نه‌کرد له‌به‌ر

ئەو ئىمەش بەسەرىدا ناخوئىن تاوھكو بەرامبەرئىكمان پىئەنەدن ،
 ئەوانىش بىرگەيەك مەرۇمالاتيان دەسنىشانكرد بۆيان ، ئەو بوو يەكك
 لەو صەحابيانە ھەستا و سورەتى فاتىحەى بەسەردا خوئىند ، دواى
 ئەو پىاوەكە ھەستا و چاك بوويەو ھەكو بلىئى كۆتوبەندى
 لىكرابىتەو ، صەحابىيەكانىش مەرۇمالاتەكەيان ھەرگرت و بردىان
 بەلام ھىچ ھەلسوكەوتىكيان تىياندا نەكرد تاوھكو پرس بە پىغەمبەرى
 خوا (ﷺ) نەكەن ، كە ھاتنەو پۆيشتنە لای پىغەمبەر (ﷺ) و
 بەسەرھاتەكەيان بۆ گىرپايەو ، ئەوئىش فرموى : ((وَمَا أَدْرَاكَ أَنهَا
 رُقِيَّةٌ)) ئىوھ چۆن زانىتان سورەتى فاتىحە خوئىندراوچارەيە ؟ پاشان
 پىيانى فرموى : ((اقتسموا هذه الغنم واضربوا لي معكم بسهم))^(۵) ئەم
 مەرۇمالاتە دابەش بکەن و پشكىكىش بۆ من دابىنئى ، ھە فرموى :
 ((إِنْ أَحَقَّ مَا أَخَذْتُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا كِتَابُ اللَّهِ))^(۶).

واتە : بەپراستى شايسەترىن شتىك كە كرىئى لەسەر ھەربىگرن
 كىتەبەكەى خوايە .

- ھە ناودەبرىت بە : (الشَّافِيَّةُ / شىفادەر) ، چونكە شىفادەدات لە
 نەخۆشەيەكان بە ئىزنى خوا ، شىفای دلەكان دەدات و شىفای
 لاشەكانىش دەدات : شىفای دلەكان دەدات لە گومان و خەيال و
 ھەسوھسەكان ، ھە شىفای لاشەكانىش دەدات لە ئىش و ئازارەكان

^(۵) متفق عليه من حديث أبي سعيد الخدري : البخاري : كتاب الإجارة ، باب (١٦) ، رقم :
 (٢٢٧٦) ، [٥٧١ / ٤] ، ومسلم : كتاب السلام باب (٢٣) .

^(۶) أخرجه البخاري من حديث ابن عباس : كتاب الطل ، باب (٣٤) ، رقم : (٥٧٣٧) ، [١٠ / ٢٤٤] .

ه‌روه‌کو چۆن نه‌مه به دی‌هات بۆ‌ئو که‌سه‌ی که پی‌وه‌یدرابوو .
 - وه‌ ناوده‌بریت به : (السَّبعُ الْمَثَانِي / جهوت ئایه‌تی دووباره) ،
 خ‌وای‌گه‌وره‌فه‌رموو‌یه‌تی : ﴿لَقَدْ آتَيْنَكَ سَبْعًا مِّنَ الْمَثَانِي وَالْقُرْآنَ
 الْعَظِيمَ﴾ (٨٧) [ال‌س‌ح‌ر] ، واته : وه‌ ئیمه‌ جهوت ئایه‌تی دووباره و
 قورئانی‌گه‌وره و مه‌زمنان پی‌داویت .

مه‌به‌ست به (السَّبعُ الْمَثَانِي / جهوت ئایه‌تی دووباره) سوره‌تی
 فاتحه‌یه‌ چونکه‌ بریتی‌یه‌ له‌ جهوت ئایه‌ت ، وه‌ جهوته‌که‌ش (السَّبعُ)
 وه‌س‌ف‌ک‌راوه‌ به‌ دووباره (الْمَثَانِي) چونکه‌ خ‌ویندنه‌وه‌ی دووباره
 ده‌کریت‌وه‌ له‌ هه‌موو رکعاتیکدا .

پی‌غه‌م‌به‌ریش (ﷺ) له‌م باره‌یه‌وه‌ فه‌رموو‌یه‌تی : ((هِيَ السَّبعُ الْمَثَانِي
 وَالْقُرْآنُ الْعَظِيمُ الَّذِي أُوتِيَتْهُ))^(٧).

واته : سوره‌تی فاتحه‌ بریتی‌یه‌ له‌ جهوت ئایه‌تی دووباره و
 قورئانی‌گه‌وره و مه‌زن که‌ پیم‌دراوه .

- وه‌ ناوده‌بریت به : (الصَّلَاةُ / نوێژ) ، هه‌روه‌کو چۆن له‌م
 فه‌رموده‌ قودسیه‌دا هات‌وه‌ که‌ خ‌وای‌گه‌وره‌فه‌رموو‌یه‌تی : ((تَسْمُتُ
 الصَّلَاةَ بَيْنِي وَبَيْنَ عَبْدِي نَصْفَيْنِ...))^(٨) واته : من نوێژم له‌ نێوان خ‌ۆم و
 عه‌به‌ده‌که‌مدا کرد‌وه‌ به‌ دوو‌به‌شه‌وه‌ ، ئه‌جا ئه‌و نوێژه‌شی به‌ سوره‌تی
 فاتحه‌ ته‌فسیر کرد‌وه‌ .

^(٧) أخرجه البخاري من حديث أبي سعيد بن السلمي : كتاب التفسير ، باب (١) ، رقم : (٤٤٧٤) ، [١٩٦ / ٨] .

^(٨) أخرجه مسلم من حديث أبي هريرة : كتاب الصلاة ، باب (١١) ، رقم : (٣٩٥) ، [٣٢٤ / ٢] .

۴. ژماره‌ی نایه‌ته‌کانی :

نهم سوره‌ته بریتی‌یه له حوت نایه‌ته به ده‌قی قورئان ، هه‌روه‌کو له پیشه‌وه له فه‌رمایشتی خوای گه‌وره‌دا باسکرا : ﴿ وَلَقَدْ آتَيْنَاكَ سَبْعًا مِّنَ الْمَثَانِي وَالْقُرْآنَ الْعَظِيمَ ﴾ (۸۷) [الحر] .
واته : نهمه حوت نایه‌تی دووباره و قورئانی گه‌وره و مه‌زنمان پی‌داویت .

جا فه‌رمایشتی : ﴿ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴾ نهمه نایه‌تی‌که .
وه ﴿ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴾ هیش نایه‌تی دووه‌مه .
وه ﴿ مَلِكٍ يَوْمَ الدِّينِ ﴾ هیش نایه‌تی سێ‌یه‌مه .
وه ﴿ إِلَٰهَكَ تَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِثُ ﴾ هیش نایه‌تی چواره‌مه .
وه ﴿ أَفَدِنَا لَئِن مَّرِئْنَا أَهْلَكَ الْمُسْتَقِيمَ ﴾ هیش نایه‌تی پینجه‌مه .
وه ﴿ مِرْطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ ﴾ هیش نایه‌تی شه‌شه‌مه .
هه‌روه‌ها ﴿ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ ﴾ هیش نایه‌تی هه‌وته‌مه .
نهمه بۆچوون و مه‌زه‌بی ئۆرینه‌ی زانایانه سه‌باره‌ته به ژماره‌ی نایه‌ته‌کانی .

وه بۆچوون و مه‌زه‌بی ئیمامی شافعی نه‌وه‌یه‌که ﴿ مِرْطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ ﴾ (۵) یه‌که نایه‌ته‌که نایه‌تی هه‌وته‌مه ، وه نایه‌تی یه‌که‌می نهم سوره‌ته بریتی‌یه له : ﴿ بِسْمِ اللَّهِ

الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾ .

له‌بر ئەم جیاوازیه له هه‌ندیك موصحفه‌كاندا نووسینی ژماره
 (١) له پاش ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ هوه هه‌یه ، ئەم‌ش وه‌ك
 ئاماژه‌یه‌كه بۆ ئەوه‌ی كه ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ هیش ئایه‌تێكه له سوره‌تی
 فاتحه ، وه له هه‌ندیكى تری موصحفه‌كاندا ئەم ژماره‌یه بوونی نی‌یه
 له‌بر شوێنكه‌وتنی ئەو وته‌یه‌ی كه ده‌لێت : ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾
 ئایه‌تێك نی‌یه لێ .

كه‌واته ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ لای (شافعی) هوه ئایه‌تێكه له
 سوره‌تی فاتحه ، به‌لام به‌ لای زۆرینه‌ی زانا‌یا‌نه‌وه (الجمهور)
 ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ ئایه‌تێك نی‌یه نه له سوره‌تی فاتحه و نه جگه
 له فاتحه‌یش له سوره‌ته‌كانی تری قورئان ، ته‌نها ئەوه نه‌بی‌ت كه له
 (سورة النمل) دا هاتوه چونكه ئەوه‌یان به‌ كۆ‌را و یه‌كده‌نگی زانا‌یا‌ن
 به‌شێكه لهو سوره‌ته ، ئەویش له فهرما‌یشتی خ‌وای گه‌وره‌دا : ﴿إِنَّهُ
 مِنْ سُلَيْمَانَ وَإِنَّهُ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ [النمل] .

جگه له‌وه ئەوا ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ ئایه‌تێکی سه‌ربه‌خ‌ویه و
 تاییه‌تیش نی‌یه به سوره‌تێکی دیاری‌كراوه‌وه ، له‌بر ئەمه له هه‌ج
 موصحفه‌فێكدا نووسینی ژماره (١) ی تێدا نی‌یه له تێك‌رای سوره‌ته‌كاندا
 جگه له سوره‌تی فاتحه نه‌بی‌ت ، ئەوه‌ش له‌بر ئەوه‌یه كه ﴿بِسْمِ اللَّهِ

الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾ نایه تیکی سه ره بخویه و بۆ جیا کردنه وهی نیوان سورته کان له به کتر دابه زیوه .

له بهر ئه مه له سه ره تای هه موو سورته کاندا ده هیتریت و ده وتریت جگه له (سورة البراءة) نه بیته چونکه له سه ره تای ئه م سورته دا ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ دانه به زینراوته سه ره پیغه مبه ر ﴿سورة﴾ هه ره کو چون دابه زینراوته سه ری له باقی سورته کانێ تردا ، وه له هۆی ئه وه شدا و تراوه : له بهر ئه وه یه که (سورة البراءة) ته واوکاره بۆ (سورة الأنفال) ، وه و تراوه : له بهر ئه وه یه که (سورة البراءة) به شمشیر و سزا دابه زیوه و به بهرائته و حاشا لی کردن دهستی پی کردووه بۆیه گونجاو نییه باسی به زهیی و رهحمه تی پیشبخریت ، خواش زاناره .

٥. لیکن دانه وهی په ناگرتن و (بسم الله) کردن :

(أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ) به یه کلایی به شیک نییه له سورتهی فاتحه ، به لام ئه م په ناگرتنه بۆیه ده وتریت له بهر کرده وه کردنه به فه رمایشتی خوای گه وه : ﴿فَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ﴾ ﴿١٨﴾ [النحل] .

واته : نه گه ر ویستت قورئان بخوینیت ئه وا په نابگره به خوا له شهیتانی ده رکراو له رهحمه تی خوا .

نه گه ر موسلمان ویستی قورئان بخوینیت ئه وا له سه ره تای قورئان خویندنه که یدا په ناده گریت به خوا له شهیتانی ده رکراو له رهحمه تی

خوا و هه موو خیرێک .

وه (أَعُوذُ) واتاکه‌ی بریتیی‌یه له : په‌ناده‌گرم به‌ خوای گه‌وره و
خۆمی پێ‌ده‌پاریزم له‌م دووژمنه ، (الْعُوذُ) بریتیی‌یه له : په‌ناگرتن و
هانا‌بردن بۆ لای خوا له‌ شه‌یتان .

وه (الشَّيْطَانِ) مه‌به‌ست پێ‌ی هه‌موو یاخی بوو و سه‌رسه‌ختیکه‌ له
مرووف و جنۆکه و گیانله‌به‌ران ، له (شَاطَ الشَّيْءُ إِذَا اشْتَدَّ) وه هاتوو
واته : تووندبوو ، یان له (شَطَنَ إِذَا بَعُدَ) وه هاتوو واته : دوورکه‌وتنه‌وه
، چونکه شه‌یتان دووره له هه‌موو خیرێک .

(الرَّحِيمِ) : (فَعِيلٌ بِمَعْنَى مَفْعُولٍ أَيْ الْمَرْجُوم) واته : تیگیراو ،
چونکه شه‌یتانه‌کان پارچه‌ نه‌ستیره‌یان تێده‌گیریت له ئاسمانه‌وه بۆیه
ناتوانن دزه گویی‌بێستی بکه‌ن ، هه‌روه‌ها تێیانده‌گیریت به‌ زیکری خوای
پاک‌وبێ‌گه‌رد و پایه‌دار ، که‌واته شه‌یتان (مرجوم) به‌ واتای : ده‌رکراو
و دوورخراوه له‌ خیر ، بۆیه موسلمان هانا ده‌بات و په‌ناده‌گریت به‌ خوا
له‌م شه‌یتانه بۆ نه‌وه‌ی زه‌ره‌ر و زیانی پێ‌نه‌گه‌یه‌نیت ، وه په‌ناده‌گریت
به‌ خوا له‌ تێکدان و فووتیکردن و هۆنراوه یان جادووی شه‌یتان ، به‌م
شیوه‌یه له‌ په‌ناگرتنی پێغه‌مبه‌ردا (ﷺ) هاتوو^(۱) .

^(۱) كما في حديث الاستعاذه في الصلاة أبي سعيد السخري : أخرجه أحمد برقم (١١٤٩٣) ، [٤ / ١٢٩] ،
وأبو داود : كتاب الصلاة باب (١٢٢) ، رقم (٧٧٥) ، [١ / ٣٤٤] ، والترمذي : كتاب الصلاة باب (٦٥) ، رقم
(٢٤٢) ، [٢ / ٩] ، وبحوه أخرجه ابن ماجه عن جبير بن مطعم (٨٠٧) وعن ابن مسعود (٨٠٨) .

وه (الهمز) مه به ست پئی (الصرع) ه واته : تیکدان و تیکچوون ، چونکه هه ندیک جار شه یتان مروف تیکده دات و شیت ده بیّت و جنۆکه ده چیتّه ناو له شیه وه ، جا ئه م تووشبوونه به تیکدان و تیکچوون له شه یتانه وهیه ، وه فه رمایشته ی خوای گه وره : ﴿الَّذِي يَخَبَّطُهُ الشَّيْطَانُ مِنَ الْمَسِّ﴾ (البقرة) واته : ﴿نه و که سه ی که شه یتان تیکیده دات و تیکه ل به له شی ده بیّت و ده سستی لی ده وه شینیت﴾ مه به ست پئی (الصرع) ه واته : تیکدان و تیکچوون ، جا شه یتان ده چیتّه ناو له شی مروف وه و به ناو له شیدا ده پروات وه ک رویشتنی خوین ، وه هه ندیک جاریش تیکیده دات و شیتی ده کات ، وه نه گه ر خوا مروف نه پاریزیت له شه یتان نه وا زیانی پئی ده گه یه نیت به وه سه وه سه و خه یالات و تیکدان و تیکچوون .

وه (النفخ / فووتیکردن) و اتاکه ی بریتی به له : فیززلی و خۆبه گه وره زانی (الکبر) ، چونکه فیززلی و خۆبه گه وره زانی له شه یتانه وهیه ، نه وه فوده کات به مروفدا و وای لیده کات خۆی به گه وره برانیت .

وه (النفث) بریتی به له : هۆنراوه و شیعیر ، خوای گه وره فه رموویه تی : ﴿وَالشُّعْرَاءُ يَتَّبِعُهُمُ الْغَاوُونَ﴾ (الشعراء) .

واته : هۆنراوه بیژه کان و شاعیره کان که سانی سه رلیشیا و چه واشه کراو شوینیان ده که ون .

که‌واته هژواوه و شیعر له فووکردن و ده‌برپینی شه‌یتانه جگه له‌وانه نه‌بیّت که شیعرێ پاک و خاوێن و به‌دوون له باسی نه‌شیاو ئه‌وا ئه‌میان ستایشکراوه ، پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رمووێه‌تی : ((إِنَّ مِنَ الْيَّانِ لَسِحْرًا ، وَإِنَّ مِنَ الشُّعْرِ حُكْمًا))^(١١).

واته : به‌پاستی هه‌ندیك له په‌وانبێژی بریتی‌یه له سێحر ، وه هه‌ندیك له شیعر بریتی‌یه له دانایی .

به‌لام زۆربه‌ی شیعر خراپه و له فووکردن و ده‌برپینی شه‌یتانه‌وه‌یه . وه وتراوه‌یشه : مه‌به‌ست به (النفث) بریتی‌یه له : سێحر و جادوو ، خوای گه‌وره فه‌رمووێه‌تی : ﴿وَمِنْ شَرِّ الْمُفْضَتِ فِي الْعَقَدِ ۝﴾ [الفلق] . واته : وه په‌نابه‌خواده‌گرم له خراپه‌ی ئه‌و ئافره‌ته جادوبازانه‌ی که فوده‌که‌ن به‌گه‌یکاندا .

وه په‌نابه‌خواگه‌رتن له پێش خوێندنه‌وه‌ی قورئان له نوێژدا و جگه له نوێژیشدا سوننه‌ته ، له‌به‌ر فه‌رمایشتی خوای گه‌وره : ﴿فَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ۝﴾ [الحل] .

واته : ئه‌گه‌ر بیست قورئان بخوینیت ئه‌وا په‌نابگره به‌خوا له شه‌یتانی ده‌رکراو له ره‌حمه‌تی خوا .

وه ئه‌مه‌ش په‌هایه‌ حاله‌تی نوێژ و جگه له نوێژیش ده‌گه‌ڕێته‌وه .

^(١١) أخرجه من حديث ابن عباس : أحمد برقم (٢٤٢٤) ، [١ / ٧٠١] ، وروى طرفة الأول عن جماعة من الصحابة ، وأخرجه أيضا أبو داود : كتاب الأدب باب (٩٥) ، رقم (٥٠١١) ، [٥ / ١٧٤] .

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ :

پیتی (ب) بۆ (استعانة) و داوای یارمه‌تی کردنه ، وه ئه‌مه (فعل / کردار) یکی بۆ دانراوی هه‌یه ، بۆ دانراوه‌کەشی بریتی‌یه له : (أستعين باسم الله) واته : داوای یارمه‌تی ده‌که‌م به ناوی خواوه یان (أتحسن باسم الله) واته : خۆم پشت‌قایم و پارێزراو ده‌که‌م به ناوی خواوه .

وه ناوی خوا (اسم الله) (مفرد مضاف) تاکي به‌پالّه‌وه‌دراوه بۆیه هه‌موو ناوه‌کانی خوای گه‌وره ده‌گرێته‌وه ، که‌واته ده‌لێیت : خۆم پشت‌قایم و پارێزراو ده‌که‌م یان خێروفره‌پ ده‌خوازم به ناوه‌کانی خوای پاک و بێ‌گه‌رد و پایه‌داره‌وه ، چونکه ناوه‌کانی خوای گه‌وره پێرۆژ و به‌فه‌پ و موباره‌کن ، خوای گه‌وره فه‌رموویه‌تی : ﴿بُزَكَاةً أَمْ رَبِّكَ ذِي الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ﴾ [الرحمن] .

واته : پر‌خێری و پێرۆژی بۆ ناوی په‌روه‌ردگاری خاوه‌ن گه‌وره‌یی و پێژ .

وه پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) له دوعا و پارانه‌وه‌ی ده‌ست‌پێکردنی نوێژدا ده‌یفه‌رمو : ((وَبَارَكَ اسْمُكَ)) واته : خوايه پر‌خێری و پێرۆژی بۆ ناوی تۆ ، که‌واته ناوی خوا پر‌خێر و پێرۆزه ، وه تۆ فه‌پ و پێرۆژی ده‌خوازیت به ناوه‌کانی خواوه ، که‌واته وته‌ی تۆ (باسم الله : جار و محروور متعلق بمحذوف) أي : (أَتَبَرَّكَ وَأَسْتَعِينُ بِاسْمِ اللَّهِ) واته : فه‌پ و پێرۆژی ده‌خوازم و داوای یارمه‌تی ده‌که‌م به ناوی خواوه .

وہ (اللہ) : ناویکی دیاریکراوہ بۆ خوی پەرستراوی حق ، وہ ئہمہ
 لہ گہورہترین ناوہکانی خوی پاکوبیگہرد و پایہدارہ ، وہ (اللہ) واتہ
 : خوی پەرستراو ، لہ (أَلِهَ يُؤَلِّهِ إِذَا عُذِّ) وہ ہاتوہ واتہ : نہگہر
 پەرسترا ، کہواتہ خوی پاکوبیگہرد و پایہدار پەرستراوہ و لہ ہمموو
 پیویستہکدا رووی تیدہ کریت .

(الرَّحْمٰنُ) : ناویکہ لہ ناوہکانی خوا کہ سیفہتیک لہ سیفہتہکانی
 دہگریتہ وہ ئہویش بریتیہ لہ : (الرحمة) بہزہیی .

(الرَّحِيْمُ) یش : بہ ہممان شیوہ ، کہواتہ ﴿الرَّحْمٰنُ الرَّحِيْمُ﴾ : لہ
 ناوہکانی خوان ، وہ (الرحمة) بہزہییش لہ سیفہتہکانیہتی ، وہ ہمموو
 ناویک لہ ناوہکانی خوی گہورہ سیفہتیک لہ سیفہتہکانی دہگریتہ وہ .

وہ جیاوازی نتوان (الرَّحْمٰنُ) و (الرَّحِيْمُ) بریتیہ لہ وہی کہ : (الرَّحْمٰنُ)
 واتہ : خاوہنی رحم و بہزہییہکی گشتیہ بۆ ہمموو دروستکراوہکان
 ، بہلام (الرَّحِيْمُ) : تاییہتہ تہنہا بہ ئیماندارانہ وہ ، خوی گہورہ
 فرموویہتی : ﴿وَكَانَ بِالْمُؤْمِنِينَ رَحِيْمًا﴾ ﴿[الأحزاب]﴾ .
 واتہ : وہ خوا بہ بہزہییہ بہ ئیمانداران .

۶- تفسیری نایہتہکانی فاتحه :

فرمایشتی خوی گہورہ : ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ :
 (الحمد) بریتیہ لہ : بہچاک باسکردن و ستایشکردنی خوی پاک
 وبیگہرد و پایہدار ، خوی پاکوبیگہرد ستایش دہگریت واتہ :

ستایش ده‌کریّت به ناو و سیف‌ت و کرده‌وه‌کانی‌یه‌وه ، (الـحمد / ستایشکردن) گشتگیرتره له (الشکر / سوپاسکردن) چونکه (الشکر / سوپاسکردن) له‌سەر کرده‌وه نه‌بیّت نا‌کریّت واته : له‌به‌رام‌به‌ر نیعمه‌تی‌کدا ده‌کریّت که خوا پیتی داویتی ، به‌لام (الـحمد / ستایشکردن) له‌سەر ناو و سیفات و کرده‌وه‌کانیش ده‌کریّت ، که‌واته : (الـحمد / ستایشکردن) گشتگیر تره له (الشکر / سوپاسکردن) ، نه‌مه‌ش جیاوازی نیوان (الـحمد / ستایشکردن) و (الشکر / سوپاسکردن) .

(الـ) له‌فه‌رمایشتی ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ﴾ هدا : بۆ تیک‌را‌بوونه (للاستغراق) واته‌هه‌موو ستایش و به‌چاک باسکردنه‌کان بۆ خوای پاک‌وبی‌گه‌رد و پایه‌داره به‌خواه‌نداریتی و شایسته‌یه‌تیش ، جا‌هیچ که‌سیک شایسته‌ی ستایش و به‌چاک باسکردن نی‌یه به‌په‌هایی جگه له‌خوای گه‌وره نه‌بیّت ، چونکه‌ته‌نها نه‌و نیعمه‌ت به‌خشه و خوا‌ه‌نی نازو نیعمه‌تی په‌هایه ، بۆیه ستایشی په‌هاش بۆ خوای پاک‌وبی‌گه‌رد و پایه‌داره ، بۆیه له‌فه‌رمایشتی ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ﴾ هدا واته : هه‌موو ستایش و به‌چاک باسکردنه‌کان بۆ خوای پاک‌وبی‌گه‌رد و پایه‌داره ، به‌لام دروست‌کراو نه‌وا ستایش ده‌کریّت به‌نه‌ندازه‌ی نه‌وه‌ی که‌خیری لێ‌ده‌وه‌شیت‌وه ، به‌لام خوا‌ه‌ر خوشی نه‌و خیره‌ی تیدا داناوه ، که‌واته : به‌نه‌مای (الـحمد / ستایشکردن) ته‌نها بۆ خوای گه‌وره‌یه .

فرمایشتی ﴿رَبِّ اَلْعَالَمِیْنَ﴾ : (الرب) بریتی‌یه له :
 په‌روه‌ردگاری دروستکراوه‌کان به نیعمه‌ته‌کانی که خوی پاک‌وبی‌گردد
 و پایه‌داره ، وه نه‌ویش خاوه‌نیانه ، جا (الرب) به په‌هایی ده‌وتریت و
 مه‌به‌ست پی‌ی په‌روه‌ردگاره ، وه ده‌وتریت و مه‌به‌ست پی‌ی خاوه‌نداره
 ، وه خوا خاوه‌نی هه‌موو دروستکراوه‌کانه ، وه ده‌وتریت و مه‌به‌ست
 پی‌ی چاکسازیکاره ، وه خوی پاک‌وبی‌گردد و پایه‌دار نه‌و کاروباری
 به‌نده‌کانی چاک ده‌کات و سه‌رپه‌رشتیان ده‌کات ، وه وته‌ی (الرب) به
 په‌هایی به‌کارناهیتریت جگه له بق خوی پاک‌وبی‌گردد و پایه‌دار نه‌بیٔ
 ، به‌لام به‌کاره‌ینانی بق جگه له خوا نه‌وا ده‌بیٔ به‌ند بکریٔ به‌وه‌ی که
 ده‌دریٔته پالی ، ده‌وتریت (ربُّ الدار) ، (ربُّ الإبل) واته : خاوه‌ن مال و
 خاوه‌ن وشر .

به‌لام نه‌گه‌ر به په‌هایی وترا (الرب) یان (رب العالمین) نه‌وا ته‌نها
 تایبه‌ته به خوی پاک‌وبی‌گه‌رده‌وه و دروست نی‌یه وه‌سفی جگه له
 خوی پی‌بکریٔ .

وه ﴿رَبِّ اَلْعَالَمِیْنَ﴾ : کوی (العالم) هه ، که بریتی‌یه له : هه‌موو
 شتیٔک جگه له خوی پاک‌وبی‌گردد و پایه‌دار نه‌بیٔ ، وه جیهانی‌کانیش
 له بونه‌وه‌ردا زؤن که‌س نایانزانیت جگه له خوی پاک‌وبی‌گردد و
 پایه‌دار نه‌بیٔ ، له‌وانه‌ش : جیهانی مروف ، جیهانی جنوکه ، جیهانی
 فریشته ، جیهانی بیگیانه‌کان و جیهانی گیانه‌به‌ران ، هه‌موو
 په‌گه‌زه‌کانی دروستکراوه‌کان پی‌یان ده‌وتریت : جیهانی‌کان ، وه

په روه ردگاریان بریتۍ به له خواى گه وړه ، هیچ که سیک له
په روه ردگاریتى خواى پاک و بى گورد و پایه دار ده رناچیت .

فرمایشتى خواى پایه دار ﴿الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ﴾ : ته فسیرى نه م دووانه مان
زانی له لیكدانه وهى (بسم الله) دا .

فرمایشتى خواى پایه دار ﴿مَلِكٌ يَوْمَ الدِّينِ﴾ : له خویندنه وهیه کدا
(مَلِك) به نه لیفه وهیه ، وه له خویندنه وهیه کی تردا (مَلِك)
ده خوینرته وه ، وه هر دوو خویندنه وه که ش صه حیج و پاستن ، خوا
هر خوى خاوه ن و پادشایه .

﴿يَوْمَ الدِّينِ﴾ : مه به ست به ﴿الدِّينِ﴾ لیړه دا : لیپرسینه وه و
پاداشته ، خواى گه وړه فرموویه تی : ﴿كَلَّا بَلْ تُكَذِّبُونَ بِالَّذِينَ﴾ (۱)
[الانفطار] أي : الحساب والجزاء ، واته : نه خیر نیوه لیپرسینه وه و
پاداشت به درو ده خه نه وه .

خواى گه وړه فرموویه تی : ﴿أَرَأَيْتَ الَّذِي يُكَذِّبُ بِالَّذِينَ﴾ (۱)
[الماعون] .

واته : نا نه و که سه نابینیت که باوه پى به لیپرسینه وه و پاداشت
نیه .

واته : پاداشت و لیپرسینه وه و زیندووبونه وه به درو ده خاته وه .

خواى گه وړه فرموویه تی : ﴿فَمَا يُكَذِّبُكَ بَعْدُ بِالَّذِينَ﴾ (۷) [التين] .

واته : دواى نه وه کى تو به درو ده خاته وه سه باره ت به لیپرسینه وه

و پاداشت له پۆژی قیامه تدا ، (یوم الدّین / پۆژی لیپرسینه وه و پاداشت) واته : (یوم القيامة / پۆژی قیامهت) ، ناوئراوه به (یوم الدّین / پۆژی لیپرسینه وه و پاداشت) چونکه پۆژی پاداشت و لیپرسینه وه یه .

له بهر چی فهرموویه تی : ﴿مَلِكٍ يَوْمَ الدِّينِ﴾ ؟ له کاتی کدا که نه و خاوه نی قیامهت و جگه له قیامهتیشه ، (یوم الدّین / پۆژی لیپرسینه وه و پاداشت) تاییه تکراره به باسکردن چونکه له و پۆژده دا خاوه ندرایتی نییه جگه له بۆ خوای پاک و بی گهرد و پایه دار نه بیته ههروه کو فهرموویه تی : ﴿لَمَنِ الْمُلْكُ الْيَوْمَ لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ﴾ [غانر] .

واته : ئایا نه مرقۆ مۆلک و خاوه ندرایتی بۆ کێیه ؟ ته نها بۆ خوای تاک و ته نها و بالاده سته .

پادشاکان و تاک تاکێ خه لک له و پۆژده دا یه کسانن ، هیچ که سیێک مۆلکی نییه جگه له خوای گه وره نه بیته ، له بهر نه وه به تاییه تی باسی کردوه له فهرمایشتی ﴿مَلِكٍ يَوْمَ الدِّينِ﴾ دا هه رچه نده خوای پاک و بی گهرد و پایه دار خاوه نی جگه له نه و پۆژده یشه له بهر نه وه ی که له و پۆژده دا مۆلکی جگه له خوا نامی نیت تیتیدا ، هه ر بۆیه له فهرمووده دا هاتوه : ((إِنَّ اللَّهَ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى يَقُولُ : أَنَا الْمَلِكُ ، أَيْنَ الْجَبَّارُونَ ؟ أَيْنَ الْمُتَكَبِّرُونَ ؟))^(۱۱).

واته : به راستی خوای پاک و بی گهرد و پایه دار ده فهرمویت : من

^(۱۱) أخرجه مسلم من حديث عبد الله بن عمر : كتاب صفات المنافقين ، باب (۱) ، رقم : (۲۷۸۸) ، وأصله في البخاري : كتاب التوحيد باب (۱۹) رقم (۷۴۱۲) [۳ / ۴۸۰] .

پادشام ، کوان ستمکاره خو سه پینه ره کان ؟ کوان خو به گه وره زانه کان ؟
 وه نه مهش وه کو نه و فره مایشته ی خوی پاک و بی گهرد و پایه داره :
 ﴿لَمِنَ الْمَلِكِ الْيَوْمَ لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ﴾ [غافر] .

واته : نایا نه مرقو موک و خاوه ندریتی بق کی به ؟ ته نها بق خوی
 تانک و ته نها و بالادهسته .

له م پرژه دا مه موو خه لک به کسانن : پادشا و کویله کانیان ، فه قیر و
 ده وله مه ندیان و ریژداره کانیان ، هیچ که سیکن له که سیکی ترجیا
 ناکریتته وه ته نها به کرده وه ی چاک نه بیئت .

فرمایشتی خوی گه وره : ﴿إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِثُ﴾ :

﴿إِيَّاكَ نَعْبُدُ﴾ واته : تایبه تت ده که یین به پرستن ، وه ﴿إِيَّاكَ﴾ ی
 پیش خستوووه بق نه وه ی ناماز به ک بیئت بق تایبه تمه ندیتی ، وه هیچ
 که سیکن شایسته ی پرستن نی به جگه له خوی پاک و بی گهرد و پایه دار
 نه بیئت ، وه نه مهش له بابته ی حه صرو کورته له ینانه ، چونکه
 پیشخستنی کارتیکراو به سهر کارتیکه ردا حه صرو کورته له ینان
 ده که به نیئت ، واته : هیچ که سیکن شایسته ی پرستن نی به جگه له تو .

﴿وَإِيَّاكَ نَسْتَعِثُ﴾ واته : داوای یارمه تیت لی ده که یین ، وه داوای
 یارمه تی لی کردن جوریکه له عیبادت و پرستن ، باشه له بهر چی به
 ته نها باسی کردوووه له کاتی که دا که ده چیته ناو فره مایشتی ﴿إِيَّاكَ

نَعْبُدُ﴾ وه وه ؟

وتویانه : نه‌مه له بابته‌تی (عطف‌الخاص علی‌العام) - وه‌یه ،
 نه‌وه‌ش له‌به‌ر نه‌وه‌یه چونکه عیباده‌ت و په‌رستن‌ه‌ق و مافی‌خوای
 گه‌وره‌یه ، وه‌ داوای یارمه‌تی لی‌کردن‌ه‌ق و مافی‌دروستکراوه‌کانه ،
 چونکه مه‌خلوق و دروستکراو داوای یارمه‌تی ده‌کات له‌خوا و
 پی‌ویسته‌کانی لی‌ده‌خوازیت .

وه ﴿إِيَّاكَ﴾ ی دووباره کردووه‌ته‌وه و نه‌یفه‌رمووہ ﴿إِيَّاكَ نَعْبُدُ
 وَنَسْتَعِينُ﴾ له‌به‌ر هوکاري جه‌ختکردنه‌وه‌ی تایبه‌تمه‌ندیتی و نه‌وه‌ی که
 هیچ که‌سێک شایسته‌ی په‌رستن و شایسته‌ی داوای یارمه‌تی لی‌کردن
 نی‌یه جگه‌ له‌خوای پاک‌وبی‌گه‌رد و پایه‌دار نه‌بیت ، ته‌نها نه‌و
 یارمه‌تیده‌ره ، وه‌ هه‌موو دین و ئاینیش له‌سه‌ر په‌رستن و داوای
 یارمه‌تی لی‌کردن ده‌سوپیته‌وه ، له‌سه‌ر نه‌م دوو و ته‌ گه‌وره‌یه : ﴿إِيَّاكَ
 نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ﴾ .

فه‌رمایشتی خوای گه‌وره : ﴿أَفِدْنَا الْغُرَبَاءَ﴾ نه‌مه‌ دوعا و
 پارانه‌وه‌یه که‌ پی‌ی ده‌وتریت دوعا و پارانه‌وه‌ی داواکاری (دُعَاءُ
 المسألة) ، وه‌ نه‌وه‌ی که‌ پی‌شتر له‌سه‌ره‌تای نه‌م سووره‌ته‌دا باسکرا
 که‌ فه‌رمایشتی ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ که‌ بریتی‌یه له‌ دوعا و
 پارانه‌وه‌ی په‌رستن (دُعَاءُ العبادة) ، چونکه دوعا دابه‌ش ده‌بیت به‌سه‌ر
 دوو به‌شدا :

یه‌که‌م : دوعا و پارانه‌وه‌ی په‌رستن (دُعَاءُ العبادة) بریتی‌یه له‌

ستایشکردنی خوا ، وه ستایشکردنی خوایش پارانه وهیه که دوعا و پارانه وهی په رسته .

دووه م : دوعا و پارانه وهی داواکاری (دُعَاءُ الْمَسْأَلَةِ) : وه به شیک لئی بریتی به له فره مایشتی : ﴿أَمْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ﴾ تاوه کو کوتایی سوره ته که .

﴿أَمْدِنَا﴾ هیدایه ت بریتی به له : پښېشانندان و پښنمایی کردن ، واته : پښگه مان پیشان بده و پښنماییمان بکه .

وه هیدایه تیش چوار به شه ، به لام گرنگترینیان دوو به شه : به شئی به که م : هیدایه تی پښېشانندان و پښنمایی کردن ، که نه مه ش گشتی به له دوو رووه وه :

له رووی نه وهی که پښېشانندان و پښنمایی کردن بؤ باوه پدار و بی باوه پیش دیته دی ، وه خوی گه وره پښنمایی کافر و بی باوه پداریشی کردووه ، به واتایه ی نه وهی که وا پښېشانداوه و پښنمایی کردووه و پښگای حقه ی بؤی پوون کردوته وه ، خوی گه وره فرمویوه تی : ﴿وَأَمَّا نُمُودُ فَهَدَيْتَهُمْ فَاسْتَحَبُّوا الْعَمَىٰ عَلَى الْإِثْمِ﴾ [نصرت] آی : ارشدناهم .

واته : پښنمایی گه لی سه مودمان کرد و پښگای حقه و راستیمان بؤیان پوون کرده وه به لام نه وان کویره وه ریان پی خوشتر بوو له پښنمایی .

مه روه ها نه مه یان گشتگیره له رووی نه وه که سه ی که پښنمایی ده کات و پښگای حقه پيشانی خه لک ده دات ، که نه مه ش پیغه مبه ر

(﴿﴾ و نه‌وانه‌ش که شوینی که وتوون ده‌گریته‌وه : ﴿وَإِنَّكَ لَهْدَىٰ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ [الشوری] .

واته : وه به‌پاستی تۆ - نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا - پینمایی خه‌ک ده‌که‌یت بۆ لای ریگای پاست .

به‌شش دووه‌م : هیدایه‌تی ته‌وفیق و ئاسنکاری بۆ کردنه بۆ وه‌رگرتنی حق و پاستی ، هه‌روه‌ها نه‌مه‌ش تایبه‌ته له دوو رووه‌وه : نه‌مه بۆ باوه‌ردار نه‌بیّت نایه‌ته دی ، که نه‌مه‌ش له تایبه‌تمه‌ندیه‌کانی پاک‌وبی‌گه‌رد و پایه‌داره ، هه‌ر بۆیه نه‌م به‌شه‌یانی ره‌دکردووه‌ته‌وه له پیغه‌مبه‌ری خوا (﴿﴾) و فه‌رموویه‌تی : ﴿إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ﴾ [الفصّر] .

واته : به‌پاستی نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا تۆ ناتوانیت هیدایه‌تی نه‌و که‌سه بده‌یت که خۆشیت ده‌وێت به‌لام خوا هیدایه‌تی که‌سانیک ده‌دات که خۆی ویستی لێی بییّت .

فه‌رمایشتی ﴿﴿﴾ أَهْدِنَا﴾ : هه‌ر دوو به‌شه هیدایه‌ته‌که ده‌گریته‌وه : هیدایه‌تی پێپیشاندان و پینمایی کردن (هدایة الدلالة والإرشاد) ، هه‌روه‌ها هیدایه‌تی ته‌وفیق و ئاسنکاری بۆ کردن بۆ وه‌رگرتنی حق و پاستی (هدایة التوفیق) ، واته : ریمانپیشان بده و پینماییمان بکه ، وه دامه‌زراو و موفه‌قمان بکه .

﴿الضَّرَاطَ﴾ : له زمانه وانيدا بریتی به له : نه و پښتیا بهی که خه لکی و نازده ل به سه ریدا ده پون ، وه مه به ست به ﴿الضَّرَاطَ﴾ لیسه دا : بریتی به له : نیسلام و قورثان و پیغه مبه ر ﴿﴾ ، هر یه ک له و سیانه ناونراوه پښکا چونکه ده تگه به نیت به خوی پاک و بی گهرد و پایه دار .

﴿السَّنَمِ﴾ : وانا که ی بریتی به له : نه و پښتیا بهی که لاری و خوار و خپچی و تاریکی و شارو بهی تیدا نه بیت ، پښتیا بهی پاست و روونه نه و که سه ی به سه ریدا پروات ون و گومرا نابیت ، به پیچه وانه ی پښچه لار و خوار و خپچ و جیا وازه کان که نه و که سه ی به سه ریدا ده پروات ون و گومرا و سه رلیشیاو و ده بیت ، بویه خوی په روه ردگار فه رمویه تی : ﴿وَأَنَّ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَفِرُّوا السَّبِيلَ فَتَفْرَقَ بَكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ﴾ ذَلِكُمْ وَصَّاكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿۱۲۸﴾ [الأنعام] .

واته : به پاستی نه مه پښکا پاسته که ی منه و شوینی که ون ، وه شوینی پښچه کان مه که ون چونکه له پښکا که ی خوا لاتان ده دات و په رته وازه تان ده کات ، نه وه ناموزگاری خوابه بوزان بوز نه وه ی خو پاریزی بکن .

بویه پښکای خوا به کیکه و پارچه پارچه و لاری و خوار و خپچی و لیلی و تاریکی و شارو بهی و ناروونی تیدا نی به ، به لام پښکای لار و خوار و خپچ نه و نه مه پښکای گومرایسی و سه رلیشیاو نه په نا به خوا .

بۆیه کاتیک پیغمبر (ﷺ) نهم ئایه‌ته‌ی خوینده‌وه : ﴿وَأَنَّ هَذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ...﴾ هیلکی راستی کیشا و پاشان چهند هیلکی نوری تری به لای راست و چه‌پی نه‌و هیله راسته‌دا کیشا و به هیله راسته‌که‌ی فهرموو : نه‌مه ریگای خوابه ، وه سه‌باره‌ت به ریگاکانی تر فهرمووی : نه‌مانه‌ش پچکه‌ن ، وه له‌سه‌ر ههر پچکه‌یه‌کیش شه‌یتانکی له‌سه‌ره و بانگه‌وازی بۆ ده‌کات^(۱۲) .

فه‌رمایشتی خوای گه‌وره : ﴿صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْتَ عَلَيْهِمْ﴾ : ریگا مه‌ندیك جار خوا ده‌یداته پال خۆی وه‌کو فه‌رمایشتی خوای گه‌وره : ﴿وَأَنَّ هَذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ...﴾ وه فه‌رمایشتی : ﴿وَأَنَّكَ لَتَهْدِيَ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾^(۱۳) صِرَاطِ اللَّهِ... ﴿۵۲﴾ [الشوری] .

خوای پاک و بی‌گه‌رد و پایه‌دار ریگا ده‌داته پال خۆی چونکه خۆی دایناوه و ریتنمایی بۆ کردووه و روونی کردووه‌ته‌وه بۆ خه‌لکی ، وه مه‌روه‌ها له‌به‌ر نه‌وه‌ی که گه‌یه‌نه‌ره به خوای گه‌وره ، بۆیه داویه‌ته پال خۆی دانه‌پالکی پزلیتیراو (إضافة تشریف و تکریم) ، وه نهم دانه‌پالاش ئاماژه‌یه بۆ نه‌وه‌ی که نهم ریگایه گه‌یه‌نه‌ره به خوای پاک و بی‌گه‌رد و پایه‌دار ، وه جاری واش هه‌یه ده‌یداته پال په‌یره‌وکارانی نه‌و

(۱۲) أخرجه من حديث ابن مسعود : أحمد برقم (٤١٤٢) ، والحاكم : كتاب التفسير ، رقم (٣٢٩٤) وقال : حديث صحيح الإسناد ولم يخرجاه ، وأخرجه ابن ماجه من حديث جابر : كتاب المقدمة ، باب (١) ، رقم (١١) ، [١ / ١٥] .

پښتيا به كو نه م ثايت ه : ﴿مِرَطَ الَّذِينَ اَنَمَتَ عَلَيْهِمْ﴾ ، داو به ته پال نه و
كه سانه ي كه نيعمه تي داوه به سهر ياندا ، چونكه نه وانن كه به سهر يدا
ده پښن به پيچه واننه ي گومر پايان كه له سر چه ندين پيچكه ي گومر پايين .

﴿الَّذِينَ اَنَمَتَ عَلَيْهِمْ﴾ : كه تو نه وانن پښمايي كړدوه بو
گرته به ري نه و پښتيا به و سهر كه وتويانن كړدوه بو ي ، وه نه مه ش
كه وره ترين نيعمه ته له خوا ي پاك وي گهر د و پا به دار وه ، به لام ثا يا
نه و كه سانه كيڼ كه خوا نيعمه تي خو ي داوه به سهر ياندا ؟

خوا ي كه وره نه مه ي پوون كړدوه ته وه له نه م فرمايشته يدا :

﴿وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَأُولَٰئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ
وَالصَّادِقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ أُولَٰئِكَ رَفِيقًا﴾ [النساء] .

واته : وه هر كه سيك گو يرايه لي خوا و پيغه مبه ر بكات نه و نه و
كه سه له گه ل پيغه مبه ران و راستگو يان و شه يديان ي ري يان ي خوا و
پيا وچا كاندا ده بيت كه نه وانن ش با شترين ها وړ يڼ .

نه م پښتيا به كي به سهر يدا ده پوات ؟ نه وانه به سهر يدا ده پښن كه
خوا ناز و نيعمه تي خو ي داوه به سهر ياندا له :

پيغه مبه ران : نه م كو مه له يه ش به كه م ده ستن كه به سهر يدا
پوشتون ، وه راستگو يان : چونكه راستگو يان با شترين ي خه لکن له
دوا ي پيغه مبه ران ، وه شه يديان ي پښتيا به خوا : له پاش پله ي
راستگو يانه وه دين ، وه پيا وچا كانن ش كه تي كړاي با وه پدارانن .

که‌واته ئه‌وانه‌ی به‌سه‌ر ئه‌م پښگایه‌دا ده‌پۆن چه‌ند چینیکن :

چینی یه‌که‌م بریتین له : پیغه‌مبه‌ران ، پاشان به‌ دواياندا
 پاستگۆیان ، پاشان به‌ دواياندا شه‌هیدان ، پاشان به‌ دواياندا
 پیاوچاکانی له‌ هه‌موو ئوممه‌تیک ، داواکارم له‌ خوا ئیمه‌ و ئیوه‌ش وا
 لیبات که‌ به‌سه‌ر ئه‌و پښگا راسته‌دا برۆین له‌گه‌ڵ ئه‌و چینه‌ پزدارانه‌دا
 ﴿وَحَسَنَ اُولٰٓئِكَ رَفِیْقًا﴾ که‌ ئه‌وانیش باشتین هاوپیڤن ، وه‌ مرفه‌
 له‌م دونیایه‌دا کاتیک که‌ به‌سه‌ر پښگای راسته‌دا ده‌پوات چه‌ند به‌رته‌سکی
 و نا‌په‌حه‌تی و سه‌ختی‌یه‌ک ده‌بینیت ، وه‌ هه‌ست به‌ نامۆی و
 ته‌نهاییه‌کیش ده‌کات له‌ نێو خه‌لکدا ، بگره‌ جاری واش هه‌یه‌ تووشی
 لێدان و پێداهه‌لکۆلان و هه‌په‌شه‌ و سووکایه‌تی پی‌کردنیش ده‌بیته‌وه .
 جا کاتیک بیربکاته‌وه‌ که‌ هاوپیانی ئه‌وانه‌ن که‌ خوا نیعمه‌تی
 خۆی به‌سه‌ردا داون له‌ پیغه‌مبه‌ران و پاستگۆیان و شه‌هیدان و
 پیاوچاکان له‌و کاته‌دا دلێ ئارام ده‌بیته‌ و دان به‌خۆدا ده‌گرێ و خۆپاگر
 ده‌بیته‌ به‌رامبه‌ر ئه‌وه‌ی که‌ تووشی ده‌بیته‌ له‌سه‌ر گرتنه‌به‌ری ئه‌و
 پښگایه‌ ، وه‌ پۆیشتن به‌سه‌ر ئه‌م پښگایه‌دا ده‌وردراوه‌ به‌ ناخۆشی و
 ده‌وردراوه‌ به‌ سه‌ختی و نا‌په‌حه‌تی ، ئه‌و پښگایه‌ گول‌پاخراو نه‌کراوه‌ ،
 بۆیه‌ گرتنه‌به‌ری ئه‌م پښگایه‌ پی‌ویستی به‌ ئارامگرتنیکێ زۆر درێژخایه‌ن
 و بپیار و سووربوونی چه‌خته‌سه‌رکراو هه‌یه‌ ، وه‌ له‌وه‌ی که‌ یارمه‌تیت
 بدات له‌سه‌ر گرتنه‌به‌ری ئه‌م پښگایه‌ و سه‌ختی و نا‌په‌حه‌تییه‌کانت
 له‌سه‌ر سووک و ئاسان بکات بیرکردنه‌وه‌ته‌ له‌وه‌ی که‌ تۆ هاوپییه‌تی ئه‌و

که سانه ده که یت ، به لام ئه مه پئویستی به باوه پ هیه ، وه که میش هیه که سه رکه وتوو بکریت بۆ ئه وه : ﴿وَمَا يُلْقِنَهَا إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَمَا يُلْقِنَهَا إِلَّا دُونَ حَظِّ عَظِيمٍ﴾ [فصلت] .

واته : که س سه رکه وتوو نا کریت بۆ ئه وه ته نها ئه و که سان نه بیّت که خۆپاگرن و که س سه رکه وتوو نا کریت بۆ ئه وه ته نها ئه و که سانه نه بیّت که خاوه نی به شیکی گه ورن له خیر .

که واته ئه وانه ی که خوا نیعمه تی داوه به سه ریادا بریتین له : هه لگرانی زانستی به سوود و کرده وه ی چاک له : پێغه مبه ران و پاستگویان و شه هیدان و پیاوچاکان .

فه رمایه شتی خوی گه وره : ﴿غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ﴾ : ئه وانه ی که توپه یی خویان له سه ره کێن ؟

ئه وانه ن که زانستیان پێیه به لام کرده وه یان نییه ، فیری زانستی به سوود بوون و شاره زا بوون به لام کرده وه یان نه کردوه به زانسته که یان ، ئا ئه وانه توپه یی خویان له سه ره چونکه سه رپێچی خویان کردوه به زانست و به رچاوپۆشنیه وه ، ئه مه ش هه موو ئه و که سانه ده گرێته وه که کرده وه ناکن به زانسته که یان ئه وانه توپه یی خویان له سه ره ، له پیش هه موو ئه وانه شه وه جووله که کانن چونکه جووله که زانستیان لایوو ، وه خوی گه وره له قورئاندا به خاوه ن کتیب و به خاوه ن زانست ناوی بردوون به لام له به ر ئه وه ی کاتیک کرده وه یان نه کرد به زانسته که یان خوا توپه بوو لیان ، وه ئه مه ش تایبه ت نییه

بە ئەوانەۋە ، بەلكو گىشتىيە بۆ ھەموو كەسىك كە پىڭا و رىچكەي
ئەوان بگىرتەبەر لە ئەوانەي كە زانست فېر دەبن و كردهۋەي پىناكەن .

﴿وَلَا الضَّالِّينَ﴾ گومرايان برىتىن لە : ئەوانەي كە بە بى زانست
كردهۋە دەكەن ، چونكە ئەمانە لەسەر زانست و پىنمايى نىن ،
نمونەيان ۋەكو نمونەي كەسىك واىە كە بەسەر رىڭايەكدا بېروات و
پىڭاكەش نەناسىت ، ئايا ئەو كەسەي كە بە وشكانىدا دەپروات و
پىڭاكەش نەناسىت ئايا پىي ناوترىت گومرا و ئەو كەسە لە رىڭاي
مەترسى و تياچوون و فەوتاندا نىيە ؟ بۆيە ئەو كەسەي كە بە بى
زانست كردهۋە بكات لەشەرعدا گومرايە پەنا بە خوا ، ھەر چەندە
كردهۋە دەكات و خۆي ماندوو دەكات و خۆي لە خوا نزيك دەكاتەۋە و
دەگرىت و ھاواردەكات و بەھەشتى دەوئىت ، بەلام لەبەر ئەۋەي كە
لەسەر رىڭاي پاست نەپۆيشتوو ئەۋا ئەوانە سوودى پىناكەيەنن .

ۋە (گاۋرەكان / النصارى) دەچنە رىزى گومرايانەۋە لەبەر ئەۋەي
كە كردهۋەيان كردهۋە بە بى زانست ، ۋە خورافىەكان و بىدعەكارانىش
دەچنە رىزيانەۋە لەبەر ئەۋەي كە بە بى زانست كردهۋە دەكەن .

بۆيە نوپۇزخۆين و خوينەرى (سۈرەتى فاتىحە) داۋا لە خوا دەكات
دوورى بختەۋە لە رىڭاي ئەم دوو جۆرە لە مەۋف : ئەوانەي كە
زانستيان پىيە و كردهۋەي پى ناكەن ، ۋە ئەوانەش كە كردهۋەيان
پىيە بەلام بە بى زانست .

له نښتادا هندی کومه ل و جهامعات هن زانست و فیریبوونی به کهم بایخ پیشانی خه لکی ددهن ، پییان ده لښ : خوتان سه رقال بکن به پرستن و زیکرکړنه وه و له پیناوی خوادا دهریچن مه به ستیشیان به له پیناوی خوادا بریتی به له : دهرچوون و گشت و گهران به شاره کاندا ، وه خه لکی له فیریبوونی زانست سارده که نه وه و فیریبوونی زانست به کهم بایخ پیشان ددهن و له ریژ و پایه ی زانست و زانایان کهم ده که نه وه ، وه نه م ریگایشه گومراییه په نابخوا ، بویه ده بیت له سهره تادا له زانسته وه ده ست پی بکریت چونکه خوا ی که وړه فهرموویه تی : ﴿ فَأَعْلَمَ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاسْتَغْفِرُ لِدُنْيَاكَ ﴾ (۱۱) [محمد] .

واته : بزانه که وای هېچ پرستراویک نی په شایسته ی پرستن بیت جگه له خوا و داوای لیخو شبوون بکه بو تاوانه کانت . به زانست دهستی پی کرد پیش و ته و کرده وه . وه نه و نایه تانه ی پیشوو به لگه بوون له سهر نه وه ی که خه لکی سه باره ت به زانست و کرده وه کردن سی چینن : - جا نه وانه ی که زانستی به سوود و کرده وه ی چاکیان پیکه وه کؤ کردووه ته وه نه وانه ن که خوا نیعمه تی داوه به سهریاندا ، نه وانه ی که و له م سوره ته داوا له خوا ده که یت که ریتماییت بکات بو سهر ریگاکه یان .

- وه ئهوانهش که زانستیان وه رگرتووه و وازیان له کرده وه کردن
هیناوه ئهوانن که توپهیی خویان له سه ره و خوا لییان تووپهیه ، جا
له هر میلله تیگ یان له هر ئایینیگ بن .

- وه ئهوانهش که کرده وه یان وه رگرتووه و وازیان له زانستیان
هیناوه ئهوانه گومپایانن ، ئهم دوو گروپه زهره رهنندن ، داوی
سهلامه تی له خوا ده که بن .

جا نه گه ر تپرامینییت له ئهم سوره ته ئهوا له نهینی گه وره ییه که ی
تیده گه ی ، وه خوا له هه موو رکاتیگ له رکاته کانی نوێژدا داینه ناوه
بخوینریت ته نها له بهر پله و پایه و گه وره ییه که ی نه بییت له نیوان تیگپای
سوره ته کاندای .

وه به شیک له و پله و پایه و گه وره ییه ئه وه یه که ئهم سوره ته ئهم
دوعا و پارانه وه گه وره ییه له خۆ گرتووه : دوعا و پارانه وه ی په رستن
(دُعَاءُ الْعِبَادَةِ) له سه ره تا کهیدا و دوعا و پارانه وه ی داواکاریش (دُعَاءُ
الْمَسْأَلَةِ) له کۆتاییه کهیدا ، ئهم سوره ته هه مووی دوعا و پارانه وه یه ،
جا له بهر ئهمه سوننه ته له نوێژدا نه گه ر نوێژخوین کۆتایی به
خویندنه وه ی ئهم سوره ته هینا بلێت : (أَمِينَ) بۆ پیشنوێژ (الإمام) و
ئه و که سه ش که له پشت پیشنوێژه وه یه (المأموم) و ئه و که سه ش که
به ته نها نوێژ ده کات (المنفرد) و ته ی (أَمِينَ) بۆ هه موویان سوننه ته ،
وه (أَمِينَ) یش و اتا که ی بریتی یه له : (اللَّهُمَّ اسْتَجِبْ) واته : خواجه وه لامم
بدهره وه واته : خواجه ئهم دوعایه م گیرا بکه و وه لامی بدهره وه ،

که واته (آمِن) داوای وه لآمدانه وهی دوعا و پارانه وهی ئەم سورده ته به ،
 وه (آمِن) واجب نی به له نوێژدا ، وه سوننه ته له نوێژه ناشکراکاندا
 (الصلاة الجهرية) به دهنگی بهرز (آمِن) بلّیت ئەمه ئەگەر پێشنوێژ
 بیت (الإمام) یان له پشت پێشنوێژه وه بیت (المأموم) یان به تهنها
 نوێژ بکات (المنفرد) ، به لآم ئەگەر به هیمنی و کپی خویندی ئەوا به
 هیمنی و کپی ده یلّیت .

۷. ئەوهی که له باره ی فهزلیه وه هاتوووه :

وه به شیک له گه وره یی ئەم سورده ته ئەوهیه که له م فهرموو ده
 قودسیه دا هاتوووه - له (صحیحی موسلم) دا - که خوای گه وره
 ده فهرموویت : ((قَسَمْتُ الصَّلَاةَ بَيْنِي وَبَيْنَ عَبْدِي نَصْفَيْنِ ، وَلِعَبْدِي مَا
 سَأَلَ)) واته : من نوێژم له نێوان خۆم و عه بده که مدا کردوو به دوو
 به شه وه ، وه عه بده که م داوای هه ر شتیک بکات پێی ده به خشم ، وه
 مه به ست به نوێژ لێره دا سورده تی فاتحیه به ، ناو نراوه به نوێژ چونکه
 له ناو نوێژدا ده خوینریت ، وه له بهر ئەوهی (الصلاة) له زمانه وانیدا :
 واته : دوعا و پارانه وه ، وه سورده تی فاتحیه ش دوعا و پارانه وهیه .
 فه رمایشتی : (له نێوان خۆم و عه بده که مدا کردوو به دوو
 به شه وه) : ئەم سورده ته حه وت ئایه ته : سێ ئایه ت و نیوی بۆ خوای
 گه وره یه ، وه سێ ئایه ت و نیویشی بۆ عه بد و به نده یه :

((فَإِذَا قَالَ الْعَبْدُ : ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ ، قَالَ اللَّهُ تَعَالَى : حَمْدَنِي

عَبْدِي ، وَإِذَا قَالَ : ﴿الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ﴾ ، قَالَ اللَّهُ تَعَالَى : أَتْنِي عَلَى عَبْدِي ، وَإِذَا

قَالَ : ﴿سَلِّكْ يَوْمَ الدِّينِ﴾ ، قَالَ اللَّهُ تَعَالَى : مَجْدِنِي عَبْدِي ، وَإِذَا قَالَ : ﴿إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِثُ﴾ ، قَالَ : هَذَا بَيْنِي وَبَيْنَ عَبْدِي وَلِعَبْدِي مَا سَأَلَ .
 واته : جا نه گهر به نده وتی : ﴿الْعَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ خوی
 گهره ده فره رمویت : به نده که م سوپاسی کردم ، وه نه گهر وتی :
 ﴿الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ ، خوی گهره ده فره رمویت : به نده که م ستایشی
 کردم ، وه نه گهر وتی : ﴿سَلِّكْ يَوْمَ الدِّينِ﴾ ، خوی گهره ده فره رمویت
 : به نده که م به گهره پای گرتم ، وه نه گهر وتی : ﴿إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ
 نَسْتَعِثُ﴾ ، خوی گهره ده فره رمویت : نه مه له نیوان من و
 به نده که مدایه وه بق به نده که م هیه نه وهی که داوی ده کات .
 ﴿إِيَّاكَ نَعْبُدُ﴾ نه مه بق خوابه ، ﴿وَإِيَّاكَ نَسْتَعِثُ﴾ نه مه بق
 به نده به ، له فره مایشتی ﴿وَإِيَّاكَ نَسْتَعِثُ﴾ هوه تاوه کو کوتایی
 سوره ته که بق به نده به چونکه به نده پتی ده پاریتته وه له په روه ردگاری
 ، وه له ﴿الْعَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ هوه تاوه کو ﴿إِيَّاكَ نَعْبُدُ﴾ نه مه
 بق خوی پاک و بیگهره و پایه داره چونکه هه مووی ستایشه له سر
 خوی گهره ، نه مه ش به لگه به له سر گهره بهی نه م سوره ته بویه
 فره موویه تی : ((فَإِذَا قَالَ : ﴿أَعِدْنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ۝۱۰ مِرَطَ الدِّينِ أَنْصَتَ عَلَيْهِمْ غَيْرَ
 الْمَعْصُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الْعَسَائِلِ ۝۱۱﴾ ، قَالَ : هَذَا لِعَبْدِي وَلِعَبْدِي مَا سَأَلَ))^(۱۳) .

^(۱۳) أخرجه مسلم من حديث أبي هريرة : كتاب الصلاة ، باب (۱۰) ، رقم : (۳۹۵) ، [۲ / ۳۲۴] .

واته : وه نه گهر وتی : ﴿ اَعِدْنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ﴾ ﴿۱﴾ صِرَاطَ الَّذِيْنَ اَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوْبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ ﴿۲﴾ ده فره رموئیت : نه مه بق بهنده که مه وه بق بهنده که میش هه به نه وهی که داوای ده کات .

۸. نهو سوودانهی که لیتی ده رده هیتیرین :

وه به شیک له وهی که په یوه سته بهم سوورده ته وه و به لگه به له سهر که ورده ته یه که ی نه وه به که زانایان ره حمه تی خویان لیبتت فره موویانه : به راستی نه سوورده ته چه ندین واتای که ورده تی دیایه ، له وانه ش :

یه که م : سه لماندنی هر سئ جوړه که ی به کخو په رستی :

فرمایشتی ﴿ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِیْنَ ﴾ نه مه به لگه به بق یه کتا کردنه وهی خوا له په روهر دگار یتیدا (توحید الربوبیة) ، وه فرمایشتی ﴿ اَرْحَمَنِ الرَّحِیْمِ ﴾ ﴿۱﴾ مَلِکِ یَوْمِ الدِّیْنِ ﴿۲﴾ نه مه ش به لگه به له سهر یه کتا کردنه وهی خوا له ناو و سیفه ته کانیدا (توحید الاسماء والصفات) ، وه فرمایشتی ﴿ اِنَّا کَ تَبَّخْتُ وَاِنَّا کَ نَسِیْتُ ﴾ نه مه ش به لگه به له سهر یه کتا کردنه وهی خوا له په ره ستندا توحید الألوهیة) ، که واته هر سئ جوړه که ی به کخو په رستی تی دیایه .

دووهم : ناردنی په یامی خوا و پیغه مبه رایه تی ده سه لمیبتت :

چونکه فرمایشتی ﴿ رَبِّ الْعَالَمِیْنَ ﴾ سه لماندنی په روهر دگار یتی خوی تی دیایه بق هه موو دور سترکراوه کانی ، وه له داخو ازییه کانی

پەرۋەردىگارنى خواش ئەۋەپە كەۋازنەھىيىت لە بەندەكانى بە بى
بەرنامەيەك كە ژيانيان چاك بكات ، ۋە لە گەرۋەترىن ئەۋشەتەنى كە
بەندەكان چاك دەكات ناردنى پىغەمبەرەنە ، ھەرۋەھا فەرمايشتى
﴿ أَفَدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ﴾ چۈنكە پىگاي پاست روون نابىتەۋە تەنھا بە
ناردنى پىغەمبەرەنە نەبىت (عليهم الصلاة والسلام) ، ئەمەش بەلگەيە
لەسەر سەلماندىنى پەيامە خوايەكان .

سىيەم : ۋەلام ۋەبەرپەرچدانەۋەى تىدايە بۆ گروپپە
گومرپاۋوۋەكان :

– بەرپەرچدانەۋەى بىباۋەرەكان ۋەپەكخەرەكان (الملاحدة
والمعطلة) تىدايە ئەۋانەى باۋەرەيان بە ھىچ پەرۋەردىگارنى نىيە ، جا
فەرمايشتى ﴿ رَبِّ الْمَلِئِينَ ﴾ ۋەلامە بۆ بىباۋەرەكان ئەۋانەى كە
پىيان وايە جىھان پەرۋەردىگارنى نىيە ، بەلكو پىيان وايە جىھان
خۆى خۆى بە دىھىناۋە !! ۋە سىروشت ئەم شەتەنە بەدى دىنىت ۋە
دورستيان دەكات !! ۋە ئەمەش پىچەۋانەى مەقل ۋەزىرىيەكانە ،
چۈنكە ھەرگىز ناكىت ۋە نابىت دورستىكراۋىك ھەبىت بە بى دورستىكار
، ۋە كىردەۋەيەك ھەبىت بە بى بىكەر .

ئەم ھەموگەردوۋنە ۋەئەم دورستىكراۋانەش بەلگەن لەسەر خۋاى
دورستىكارى پاك ۋەبىگەرد ۋەپايەدار ، ۋە ھەر ئەۋىشە بەدىھىناۋە ۋە
كاروبارەكانى بەرئوۋە دەبات .

— وه وه لَام و بهرپه رچدانه وه شی تئدایه بۆ هاوبهش بۆ خوا
 بریارده ره کان (المشر کون) نه وانه ی که باوه پیان به پهروه ردگار
 هیه به لَام هاوبهشی بۆ بریارده دن له په ره ستیدا ، نه مهش له
 فه رمایشتی ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ و فه رمایشتی ﴿إِيَّاكَ تَعْبُدُ
 وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ﴾ هدا هیه ، نه مه هه مووی وه لَام و بهرپه رچدانه وه ی
 تئدایه بۆ هاوبهش بریارده ره کان نه وانه ی که خوا ده په ره ستن و
 له گه لیدا جگه خواش ده په ره ستن .

— وه هه روه ها وه لَام و بهرپه رچدانه وه شی تئدایه بۆ جه هیه و
 موغه زله و نه وانه ی ئینکاری سیفه ته کانی خوا ده که ن ، وه وه لَام و
 بهرپه رچدانه وه شی تئدایه بۆ نه وانهش که ئینکاری زیندوو بوونه وه
 ده که ن نه مهش له فه رمایشتی ﴿تِلْكَ يَوْمَ الَّذِينَ﴾ هدا هیه ، وه
 ﴿الَّذِينَ﴾ لیبره دا واتای پاداشت و لیپرسینه وه ده دات ، که
 زیندوو بوونه وه ده سه لمیتیت .

— وه وه لَام و بهرپه رچدانه وه شی تئدایه بۆ جووله که و گاواره کان و
 نه وانهش که له سه ر پښگای نه وان ده پۆن نه وانه ی که زانستیان
 وه رگرتووه و ازیا نه پناوه له کرده وه کردن ، یان کرده وه بیان
 وه رگرتووه و ازیا نه پناوه له زانست ، جا وه لَام ی تئدایه بۆ هه موو
 زانایه که کرده وه به زانسته که ی نه کات ، وه وه لَام ی تئدایه بۆ هه موو
 کرده و کاریک که به بی زانست کرده وه بکات ، له بهر نه مه زانایان

فەرموویانە : ئەم سوره‌تە وەلام و بەرپەرچدانەوهی هەموو دەستە و گرووپەکانی لە خۆگرتووه ، جا بۆیە شایستەیی ئەوهیە بە بنەمای قورئان (أُمُّ الْكِتَاب) ناو بنریت ، چونکە بنەمای هەر شتێک ئەوهیە کە ئەو شتە دەگرێتەوه بۆ لای ، وە قورئان هەمووی دەگرێتەوه بۆ سەر ئەم سوره‌تە ، چونکە هەموو قورئان لە دەورووبەری ئەم واتایانەدا دەسوڕێتەوه کە ئەم سوره‌تەیی لە خۆیی گرتووه .

و ئەم سوره‌تە گەورەیه زۆرێک لە خەلکی دەیخویننەوه و بە زومانیان دووبارەیی دەکەنەوه بەلام بیرناکەنەوه لە ماناکەیی و هیچ لە ماناکەیی تێناگەن ، بەلکو تەنها چەند وتەیە کە بەسەر زمانیدا دێت هەروەکو ئەوهی وتەیەکی بیانی بێت !! و ئەمەیش هەلە و ناتەواوییەکی گەورەیه ، وە قورئان بۆ ئەوه دابەزێنراوه کە بیری لێبکڕێتەوه و لە ماناکانی تێبگەیت ، ئەمە و خواش زاناترە .

وَصَلَّى اللّٰهُ عَلٰى نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ وَعَلٰى اٰلِهٖ وَصَحْبِهٖ وَسَلَّم

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي وَفَّقَنِي لِرِجْمَةِ
هَذِهِ الرِّسَالَةِ الصَّغِيرَةِ الْحَجْمِ الْعَظِيمَةِ النَّفْعِ وَالْفَائِدَةِ
(لَقَدْ بَدَأْتُ بِتَرْجُمَتِهَا مِنْ بِلَدَتِي كَلَارَ ، وَانْتَهَيْتُ مِنْهَا فِي مَكَّةِ الْمُكْرَمَةِ
أَثْنَاءَ مَوْسِمِ عُمْرَةِ رَبِيعِ عَامِ ١٤٣٤ مِنْ الْهِجْرَةِ النَّبَوِيَّةِ)

مَكَّةُ الْمُكْرَمَةِ / شَارِعِ أَجْيَادِ / فُنْدُقِ أَوْتَادِ مَكَّةِ / بِالْقُرْبِ مِنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ
بَعْدَ مُنْتَصَفِ لَيْلَةِ الْخَمِيسِ / ٩ / جَمَادِي الْأُولَى / ١٤٣٤ هـ —
اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي الْإِثْيَانَ إِلَى الْحَجِّ وَالْعُمْرَةِ مَرَّاتٍ عَدِيدَةً
وَارْزُقْنِي الْإِقَامَةَ فِي مَكَّةِ الْمُكْرَمَةِ وَالْمَدِينَةِ النَّبَوِيَّةِ
— قُولُوا : آمِينَ —

وَقَبَّلَهَا وَفَّقَنِي اللَّهُ لِرِجْمَةِ رِسَالَةِ
(الدُّرُوسِ الْمُهَمَّةِ لِعَامَّةِ الْأُمَّةِ)
لِسَمَاحَةِ الشَّيْخِ عَبْدِ الْعَزِيزِ بْنِ بَازٍ رَحِمَهُ اللَّهُ
أَثْنَاءَ مَوْسِمِ حَجِّ عَامِ ١٤٣٣ مِنْ الْهِجْرَةِ النَّبَوِيَّةِ

أبو فردوس محمد بن عبدالرحمن الكردي العراقي

